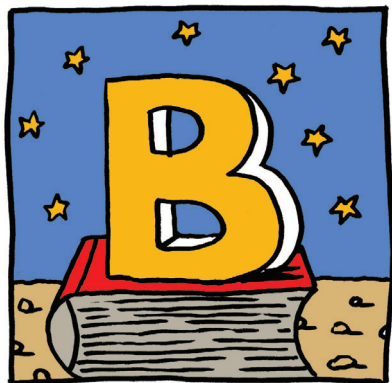

„NA POČÁTKU STVOŘIL BŮH NEBE A ZEMI“

ible začíná stvořením světa. Čím jiným začít? Na počátku Bůh tvořil svět. Nejdříve ze všeho stvořil nebe a zemi, ta však byla pustá a prázdná a vítr vířil nad vodami. To dává smysl. Dnes je vědecky dokázané, že naše Země byla na počátku, před asi čtyřmi

miliardami let, velmi horká. Voda na ní neexistovala v kapalné podobě, jen jako pára. Sopky chrlily žhavou lávu a v zemské atmosféře zuřily neustálé bouře.

Druhý den Bůh oddělil vody od vod, čímž se může rozumět i to, že voda začala existovat i v kapalné podobě – země se už trochu ochladila. Oblohu pak Bůh nazval nebe.

Třetí den Bůh oddělil moře a souš a stvořil celou rostlinnou říši.

Čtvrtý den umístil na oblohu dvě světla: slunce a měsíc. Tady se dávné představy se současným vědeckým poznáním rozcházejí. Lidé tehdy neměli ponětí, že Slunce

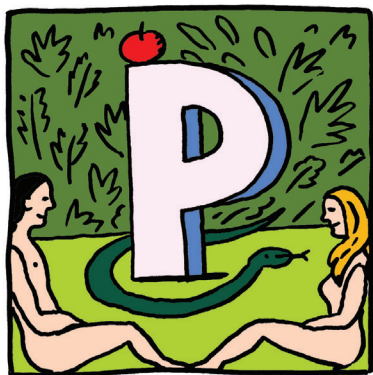
a Měsíc jsou vesmírná tělesa, Slunce dokonce nesrovnatelně větší než naše Země.

Pátý den Bůh stvořil nižší živé tvory – obyvatele moří i souše a také ptáky.

Teprve šestý den stvořil všechny savce a nakonec i člověka – vrcholné dílo boží. Podle Bible stvořil Bůh člověka – muže i ženu – k svému obrazu, čemuž můžeme rozumět tak, že v sobě cosi božského máme. Přinejmenším to, že o Bohu často uvažujeme. Ano, i podle Bible je člověk nejvyspělejším tvorem na Zemi. Bůh mu Zemi i se všemi živočichy svěřil, aby jí vládl. A jak víte, člověk dnes Zemi opravdu beze zbytku ovládl. Není však zcela jasné, zda je to dobře.

RÁJ, ADAM, EVA, VYHNÁNÍ Z RÁJE

odle jmenovaných řek Eufrat a Tigris se biblický Ráj nacházel někde na území Mezopotámie. Tam opravdu vznikla jedna z nejstarších lidských civilizací používající písmo. V Mezopotámii bylo teplo a díky řekám tam mohlo vzniknout zemědělství.

V Bibli se však Rájem zároveň myslí počáteční období vývoje člověka, kdy jediným lidským obyvatelem Ráje byl muž Adam, který tam žil velmi bezstarostně. Nepotřeboval pěstovat plodiny, protože dostatek obživy mu dávaly ovocné stromy.

Biblický Ráj však má i své tajemné místo: strom poznání dobra a zla. Bůh Adamovi zakázal z tohoto stromu jíst pod pohrůžkou smrti.

Aby Adamovi nebylo v Ráji smutno, stvořil mu Bůh ženu. Adam a Eva žili v Ráji blaženě a šťastně. Byli nazí a neznali stud – tak jako ostatní živočichové. V Ráji však žil také had. Ten si počkal na Evu a poťouchle ji upozornil na strom poznání, jehož ovoce jí Bůh nechtěl dopřát. Eva

podlehla své vlastní chtivosti, utrhla zakázané ovoce, zakousla se do něj a dala jíst i Adamovi.

Tím skončilo období rajske nevědomosti. Adamovi i Evě se náhle otevřely oči. Poznání nepřináší jen štěstí. Být si vědom dobra a zla, nahlížet nejistou budoucnost a smrt, to je lidský úděl.

Podle čeho Bůh poznal, že Adam s Evou jedli ze stromu poznání? Našel je zahalené listím. Ti dva se náhle styděli – nechtěli už být před sebou nazí. Nebýt zakázaného ovoce, nic takového by je nenapadlo.

Boží hněv byl obrovský. Ne však tak velký, aby splnil svou původní výhrůžku, že je oba usmrtí. Jen je vyhnal z Ráje. Adamovi k tomu řekl: „Buď zlořečena kvůli tobě země! Jen s námahou z ní budeš dobývat obživu.“ A ještě známější jsou jeho slova: „Prach jsi a v prach se obrátíš.“

Samozřejmě si to vyřídil i s Evou: „Rozmnožím útrapy tvého těhotenství, v bolestech budeš rodit syny.“ Bůh také podle Bible stanovil, že muž bude ženě vládnout. Někteří z židů i křesťanů, a tím spíše muslimů, kteří se rovněž hlásí k prvním kapitolám Bible, proto dodnes neuznávají postavení žen ve společnosti jako rovnoprávné. Ve skutečnosti biblické příběhy nelze brát doslovně. Spíše bychom je měli chápat jako básnické nebo povídkové vyprávění o strastiplné cestě lidstva. O lidských snech, touhách, vítězstvích i prohrách.